

Nieuw-Vlaams Magazine

maart 2011

Inburgeren in Vlaanderen

Jan Verheyen over de politiek correcte linkse kerk

Het Vlaamse dopingdecreet

De Arabische wereld staat in brand

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Cijfer van de maand

16,8 miljoen euro. Dat is wat het Belgische koningshuis ons extra kost bovenop de dotatie van 13,7 miljoen. Dat blijkt uit parlementaire vragen van N-VA-Kamerlid Theo Francken. Die 16,8 miljoen euro dient voor allerlei diensten zoals de elektriciteitsrekening, het poetsen van het paleis en vooral voor transport en beveiliging. Waar de normale dotatie dan nog voor dient is wel de vraag.

Nou moe

Het wereldrecord onderhandelen over een nieuwe regering veroorzaakte een intense vrolijkheid. België nam de wisselbeker in ontvangst

van Irak. 'Irak, stel je voor. Zo diep is België gezonken.' Een van de actiepunten van de jongelui die deelnamen aan de 'frietrevolutie' was de invoering van een federale kieskring. Ze zegden er wel niet bij

dat zo'n federale kieskring nergens bestaat, behalve ... in Irak.

Goed bezig

Sommige Vlaamse politici geven nog graag interviews aan *Le Soir*, al wordt dat niet steeds beloofd. Eric Van Rompuy (CD&V) bijvoorbeeld. Hij vertelde *Le Soir* dat Elio Di Rupo de Wetstraat 16 aan de CD&V had beloofd op voorwaarde dat de N-VA zou worden gedumpt. Onmiddellijk belde *Le Soir* naar de PS en naar de CD&V. En wat dacht je? Het werd ontkend natuurlijk. Daar stond Eric. En de dag erna schreef *Le Soir* in een stuk vol anonieme bronnen dat het wel waar kon zijn. Echt goed bezig.

De spot op ...

In het Baskische Donostia (San Sebastian) betuigde Europarlementslid Frieda Brepoels haar steun aan de ondertekenaars van het 'Akkoord van Gernika'. Dat akkoord verenigt nationalistes én verwerpt uitdrukkelijk elke vorm van geweld. In haar toespraak verwees Frieda onder meer naar de jarenlange traditie van Vlaamse solidariteit met het Baskische volk. Frieda Brepoels was in Baskenland op uitnodiging van EVA-partner Eusko Alkartasuna.

Geknipt

"De Franstaligen zouden graag met negen vertrekken en er een afvalingskoers van maken. Hier en daar een paar deelakkoorden sluiten, en dan maar hopen dat de N-VA zélf beslist om af te haken. Het zou een gedroomd excuus zijn om een regering zonder Bart De Wever te maken."

Commentator Paul Geudens in Gazet van Antwerpen

De dynamiek van de Dorpstraat

Telkens in de Wetstraat weer eens wordt aangedrongen op haastige compromissen - vaak zonder garanties op veel kwaliteit - lees en hoor je dat de N-VA rekening zal moeten houden met haar achterban. Dat wordt dan voorgesteld als een handicap om een akkoord te bereiken. Vreemde opmerking toch. Wat is er nu eigenlijk verkeerd aan een achterban? Mag een politieke partij rekening houden met haar kiezers, leden en militanten? Andere partijen blijken daar veel minder 'last' van te hebben, als we de media mogen geloven.

Voor de N-VA is gemeenschapsvorming een grote waarde. Daarom is er de jongste jaren hard gewerkt aan een stevige basis in de lokale gemeenschappen. En dat lukt. De N-VA kende van 2007 tot einde 2010 een ledenaanwas van 60 procent. En ook in 2011 gaat de aangroei verder.

Daarnaast worden nog steeds nieuwe afdelingen opgericht. Veel kersverse krachten hebben zich gemeld bij de bestuursverkiezingen. Er wordt meer dan ooit aandacht besteed aan de communicatie, met plaatselijke bladen en nieuwe webstekken. Er zit een opmerkelijke 'schwung' in. Dit is de lokale verankering die we nastreven, de zorg voor het lokale sociale weefsel dat ons dierbaar is.

Dat is uiteraard van groot belang met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 2012. De Dorpstraat staat nu eenmaal dichterbij de mensen dan de Wetstraat. Wij zijn ervan overtuigd dat de N-VA'ers op het lokale niveau het debat zullen voeren met sterke argumenten. Dan heb je geen scheldwoorden als 'sluipend gif' of 'kanker' nodig als je over tegenstrevers spreekt. Laat dat bedroevende niveau over aan sommige ronkende namen uit de Wetstraat.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

N-VA-Lerarendag in het Europees Parlement

De N-VA organiseert in de paasvakantie, op woensdagnamiddag 20 april, een trefdag voor leerkrachten in het Europees Parlement. De werking van het parlement wordt er didactisch uit de doeken gedaan voor leerkrachten van het basisonderwijs en het secundair onderwijs.

Informatie en inschrijving:

Wouter Patho

t. 02 283 16 35

wouter.patho@europarl.europa.eu

Centraal inschrijvingsregister voor scholen

Steeds vaker krijgen scholen te maken met dubbele inschrijvingen: ouders die op verschillende paarden wedden en hun kinderen inschrijven in verschillende scholen. Eens ze een definitieve schoolkeuze hebben gemaakt, laten ze

echter niets horen in de scholen die afvielen. Deze praktijk bezorgt scholen zowel financiële als organisatorische kopzorgen. **Vlaamse Parlementsleden Vera Celis en Goedele Vermeiren (N-VA)** zien daarom heil in een centraal inschrijvingsregister. “Door de elektronische identiteitskaart van het kind te lezen, kunnen we hem of haar automatisch linken aan een school. Als de ouders hun kind vervolgens in een andere school willen inschrijven, dan kan dat pas als de leerling in de eerste school is uitgeschreven. Met zo’n centraal inschrijvingsregister kunnen we het shopgedrag van ouders in verschillende scholen dus aan banden leggen”, verduidelijkt

Goedele Vermeiren. “Bovendien krijgen scholen dankzij dit automatische systeem ook onmiddellijk een correct zicht op hoeveel leerlingen er werkelijk zullen plaatsnemen op de schoolbanken”, besluit Vera Celis nog.

Lotto bevoordeelt Standard Luik

“Het shirtsponsorcontract van E-Lotto met eersteklasseclub Standard Luik doet grote vragen rijzen over de transparantie van het sponsorbeleid van de Nationale Loterij”, stelt **N-VA-Kamerlid Theo Francken**.

De Nationale Loterij doet aan evenementensponsoring, sponsort de Lotto-wielerploeg en steunt een aantal initiatieven in de zaalsporten. “Maar als ze dan plots uitgerend als enige voetbalclub de thuisploeg van de bevoegde minister Didier Reynders (MR) steunt, doet dat vragen rijzen over de politieke neutraliteit van de instelling.” Ook bij de toekenning van 750 000 euro voor een nieuw voetbalopleidings-

centrum voor de Luikse jeugd stelt Francken zich vragen. “De Nationale Loterij is te sterk gepoliticiseerd. De minister heeft het laatste woord over subsidiecontracten en beschikt over een bedrag van 1 miljoen euro dat hij vrij kan besteden. Het subsidiebeleid moet dus herbekeken worden”, vindt Theo Francken. “Daarenboven is het geld voor jeugdopleidingen een materie die eerder onder de dotaties aan de gemeenschappen valt. Dergelijke steun zou dus met de bevoegde gemeenschapsminister tot stand moeten komen.”

Kliklijn tegen verspilling is zelf verspilling

www.verspillingen.be, de kliklijn om overheidsverspillingen te melden, is zonder aankondiging offline gehaald. Het was de bedoeling om jaarlijks een evaluatie te maken van alle meldingen die binnenkwamen. Maar zo lang heeft de website, een initiatief van toenmalig regeringscommissaris Guido De Padt (Open Vld), het dus niet uitgehouden.

N-VA-Kamerlid Karolien Grosemans: “Samen met de functie van de regeringscommissaris is ook de kliklijn verdwenen. We hebben niks tegen het feit dat er initiatieven worden genomen om overheidsverspilling aan de kaak te stellen, maar dan moet dit wel ernstig gebeuren en moet men de klachten opvolgen. Deze kliklijn tegen verspilling is zelf een perfect voorbeeld van hoe kwistig men met het geld van de belastingbetaler omspringt!” In het halfjaar dat de kliklijn

bestaan heeft, kwamen er 1 598 meldingen binnen. Die werden doorgespeeld naar de overheidsdiensten waarover de klachten gingen. “Het kan toch niet zijn dat overheidsdiensten zowel rechter als beschuldigde zijn in deze gevoelige materie”, vindt Karolien Grosemans. “De N-VA is daarom voorstander van een externe opvolging van de klachten.”

Defensie discrimineert

Defensie hanteert een ‘kankervrije periode’ van vijf jaar als selectie-criterium bij de aanwerving van haar rekruten. “Compleet absurd”, zegt **N-VA-senator Patrick De Groot**. “Mensen uitsluiten op basis van hun medische verleden is discriminerend en in strijd met de wetgeving op de privacy. Misschien is het nog het meest in strijd met het gezond verstand.” Een rekrute die geslaagd is voor alle fysieke uithoudingsproeven en andere testen,

is toch nog verplicht een vragenlijst in te vullen over zijn of haar gezondheid. Blijkt daaruit dat de rekrute de afgelopen vijf jaar met kanker werd geconfronteerd, wordt hij of zij automatisch uitgesloten. Patrick De Groot diende een wetsvoorstel in om die discriminatie van voormalige kankerpatiënten op te heffen. Door de wetgeving aan te passen kan men bij de rekrutering niet langer rekening houden met het medische verleden van een kandidaat. Arbeidscontrolegeneesheer kolonel Lemmens liet onlangs

in een interview weten dat hij het initiatief van senator De Groot voluit steunt. Volgens Lemmens schendt Defensie met haar selectiecriteria immers de geest van de antidiscriminatie- en de arbeidsgeneeskundewetgeving.

Chaos in de Brusselse ether

De Vlaamse Regering start een pro-

cedure tegen 13 nieuwe radiofrequenties van de Franse Gemeenschap in Brussel. Uit een vraag om uitleg van **Vlaams Parlementslid Wilfried Vandaele (N-VA)** aan minister van Media Ingrid Lieten (sp.a) blijkt dat de Franse Gemeenschap hiervoor geen enkel overleg pleegde met de Vlaamse Gemeenschap. Meer nog: de Vlaamse Gemeenschap werd niet eens op de hoogte gebracht.

Wilfried Vandaele: “Iedereen die in Brussel per auto rijdt en de radio heeft aanstaan, weet hoe slecht het zendcomfort van de Vlaamse radio’s nu al is. De FM-band in Brussel zit overvol. Elk radiostation dat erbij komt en elke kleine verandering aan de karakteristieken veroorzaakt nieuwe storingen. Zeker als dat voor 13 frequenties tegelijk gebeurt.”

Het is daarom niet meer dan logisch dat Vlaanderen hierover klacht indient bij de Raad van State.

Integreren doen we samen

“Multikulti is gescheitert”, stelde de Duitse bondskanselier Angela Merkel eind vorig jaar. In haar zog volgden heel wat Europese staatsleiders met dezelfde analyse: multiculturalisme als beleidslijn heeft gefaald. Wat is dan de oplossing? “Integratie en inburgering”, antwoordt Vlaams minister Geert Bourgeois.

Nadat verschillende Europese staatsleiders zich hadden uitgesproken over het falen van de multiculturele samenleving, vroeg de krant *De Tijd* zich af wat er in de plaats zou moeten komen. Vlaams minister van Inburgering Geert Bourgeois antwoordde enkele dagen later in een opiniestuk dat inburgering een wezenlijk onderdeel is van het antwoord op die vraag.

Feit is dat we niet om de multiculturele samenleving heen kunnen. “Of we het

nu hebben over multiculturaliteit, interculturaliteit of diversiteit: migratie en de aanwezigheid van migranten zijn een realiteit. Daar moeten en kunnen we mee leren omgaan en mee leven. Of beter nog: erin leven”, aldus minister Bourgeois.

Publieke cultuur

Leven in een diverse samenleving met mensen met een verschillende privé-cultuur kan alleen wanneer we de

publieke cultuur delen waarop die samenleving rust. Minister Bourgeois: “Onder publieke cultuur verstaan we het geheel van geschreven en ongeschreven waarden en normen die onze samenleving ordenen en onze omgang met elkaar leiden.”

Die publieke cultuur evolueert, want ze wordt beïnvloed en verrijkt door die verschillende privé-culturen. Maar aan de grondslagen ervan kan niet worden getornd: democratie, rechtsstatelijk-

© ID - Leven Van Assche

heid, vrije meningsuiting, vrijheid van godsdienst, scheiding van kerk en staat, gelijkheid van man en vrouw, gelijke rechten ongeacht ras, geslacht, seksuele geaardheid, enzovoort. “Dat zijn verworvenheden die we met kracht moeten verdedigen”, bevestigt de minister. “Ze staan garant voor gelijke rechten en plichten voor iedereen, ook voor de migrant.”

Nieuwkomers en oudkomers

Het inburgeringsbeleid van de Vlaamse Regering heeft tot doel de aankomende migrant (de ‘nieuwkomer’), maar ook de migrant die hier al een tijdje verblijft (de ‘oudkomer’) met die publieke cul-

© Guido Voelberghs

Vlaams minister Geert Bourgeois: “Vorig jaar behaalden 9 060 inburgeraars een inburgeringsattest.”

tuur vertrouwd te maken. Daarom zijn nieuwkomers verplicht een op maat gesneden inburgeringstraject te volgen en kunnen oudkomers dat vrijwillig doen. “Het is logisch dat een goede kennis van het Nederlands een fundamenteel onderdeel van die inburgering is”, benadrukt Geert Bourgeois. “Deelname aan de publieke cultuur begint met communicatie. Wij - allochtonen en autochtonen - kunnen maar met elkaar leven als we dezelfde taal spreken: het Nederlands. Wie in Vlaanderen woont en geen Nederlands kent, blijft een vreemde en ontnemt zichzelf kansen, zowel in het onderwijs als op de arbeidsmarkt, in het verenigingsleven, in sportclubs - kortom, in onze samenleving.”

Inburgeringscoaching

Na het inburgeringstraject eindigt het integratieproces niet. Echt inburgeren, volwaardig deel uitmaken van deze samenleving in al haar aspecten, is meer dan alleen maar een basispakket Nederlands leren en kennis maken met de waarden en normen van onze samenleving. Na inburgering begint de echte integratie pas.

Minister Bourgeois: “Ik ontmoet regelmatig mensen die mij vertellen dat ze graag meer contact zouden hebben met Vlamingen. Ze willen Nederlands oefenen of ze willen mee naar het oudercontact, maar kennen het concept niet of durven er niet alleen op af. Omgekeerd weet ik dat veel Vlamingen bereid zijn om enthousiaste inburgeraars op sleeptouw te nemen.” Daarom werkt minister Bourgeois naar het voorbeeld van Nederland en Catalonië aan een nieuw concept. “Inburgeringscoaching” is de werktitel. Het belooft een project te worden waarmee iedereen creatief aan de slag kan, overal in Vlaanderen.

Inburgering in cijfers

In 2010 omvatte de doelgroep van het Vlaams inburgeringsbeleid 41 090 mensen. Van die groep waren er 14 505 (35,3 %) verplicht een inburgeringstraject te volgen. 22 270 personen (54,2 %) konden vrijwillig instappen in een inburgeringstraject. Van iets meer dan 10 % was het niet mogelijk om te bepalen of ze wel of niet verplicht, recht hebbend of zelfs doelgroep was. Dat kijkt het onthaalbureau na wanneer de inburgeraar zich aanmeldt.

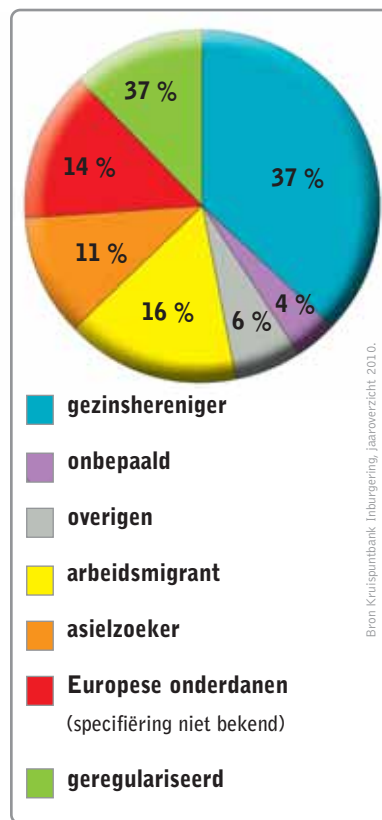
Boete

18 608 inburgeraars hebben een inburgeringscontract getekend. Dat wil zeggen dat ze zich geëngageerd hebben om lessen Nederlands en Maatschappelijke Oriëntatie te volgen en het begeleidingstraject naar werk, een opleiding en een actievere deelname aan de maatschappij te doorlopen. Wie een inburgeringscontract ondertekent (vrij-

willig of verplicht), engageert zich om regelmatig deel te nemen aan alle lessen en begeleiding die onderdeel uitmaken van het traject. Wie die afspraken niet nakomt, krijgt sinds vorig jaar een boete. In 2010 was dat voor 3 218 inburgeraars het geval. 9 060 inburgeraars behaalden vorig jaar een inburgeringsattest. Ongeveer 70 % van hen rondde het traject binnen het jaar af.

Inburgering op maat

“We moeten ervoor zorgen dat meer mensen hun attest behalen”, reageert minister Bourgeois op die cijfers. Toch is hij niet ontevreden over de werking van de onthaalbureaus. “Als gevolg van de regularisatiecampagne is de instroom in 2010 met 34 % gestegen. De onthaalbureaus hebben die extra instroom grotendeels opgevangen. Daarnaast is de instaptoets maatschappelijke oriëntatie ingevoerd, is er een

nieuw financieringsmodel en maken ze werk van ‘inburgering op maat’.”

“Multikulti ist gescheitert ...”

De Duitse bondskanselier Angela Merkel, de Britse eerste minister David Cameron, de Franse president Nicolas Sarkozy en de Nederlandse vice-premier Maxime Verhagen hebben één ding gemeen: ze verklaarden de voorbije maanden dat het multiculturalisme mislukt is. “Multikulti ist gescheitert, absolut gescheitert”, zei Merkel op 16 oktober 2010.

Ook Cameron stelde vast dat de “doctrine of state multiculturalism” mensen met een andere culturele achtergrond aanmoedigde hun eigen leven te leiden, afgescheiden van elkaar en van de mainstream.

“In al onze democratieën is men te veel bezig geweest met de identiteit van wie aankwam en te weinig met de identiteit van het ontvangende land”, bevestigde de Franse president Sarkozy. En in het Nederlandse tv-programma “College Tour” verklaarde Maxime Verhagen onlangs nog dat het idee om alloctonen en autoctonen naast elkaar te laten leven, compleet mislukt is.

Angela Merkel en Nicolas Sarkozy: “Het multiculturalisme is mislukt.”

Minister Bourgeois sluit zich bij die analyse aan. “Niet de multiculturele samenleving is mislukt, want die is er en die kunnen we niet terugdraaien. Wat faalde, is het multiculturalisme, de beleidslijn van wegkijken en naast elkaar leven. Ook bij ons hebben autochtone Vlamingen en migranten (gemeenschappen) te lang naast en langs in plaats van bij en met elkaar geleefd.”

“We zien de verschillen, niet de gelijkenissen”

Het Vlaamse inburgeringsbeleid bestaat al tien jaar, waarvan zes jaar in verplichte vorm. Er blijven echter tal van uitdagingen. Het inburgeringstraject op zich volstaat immers niet om tot een gedeelde samenleving te komen. “Een inburgeringstraject is slechts een opstap”, verduidelijkt minister Bourgeois. “Na het traject is er nood aan meer. Ook wij als ontvangende samenleving moeten de realiteit van migratie en diversiteit erkennen. We kennen de nieuwkomers niet of onvoldoende. In de krant lezen we alleen wat er niet goed gaat maar nauwelijks de verhalen van succesvolle integratie. We zien alleen de verschillen, niet de gelijkenissen.”

Samen-verhaal

We delen met nieuwkomers echter meer waarden dan we denken: respect voor ouderen, het belang van gezin en familie, het streven naar een goed en gelukkig leven, ... Onze kinderen zitten in dezelfde schoolbanken, we wonen in dezelfde buurt of wijk, maar we kennen elkaar niet of te weinig. ‘Inburgeringscoaching’ kan dat verhelpen: een ‘oude’ Vlaming die een ‘nieuwe’ Vlaming helpt zijn weg te vinden in onze samenleving. Inburgering is een samen-verhaal, integreren doen we samen.

“Ieper door en voor nieuwkomers”

Drie migranten die al meer dan vijf jaar in Ieper wonen, schreven vorig schooljaar in het kader van een cursus “Nederlands voor anderstaligen” een brochure om nieuwkomers (en andere allochtonen) wegwijs te maken in hun stad.

Elena uit Tadzjikistan, Pargat uit India en Mohammad uit Iran kregen voor de samenstelling van “Ieper door en voor nieuwkomers” begeleiding van hun twee leerkrachten van Cervo-GO, het regionaal centrum voor volwassenenonderwijs. De teksten schreven ze eigenhandig: onder meer over de stadsdiensten, de bibliotheek en de kringloopwinkel, over de VDAB en over het In Flanders Fields Museum en de Last Post.

Dialect

In *Het Nieuwsblad*, dat over hun initiatief berichtte, klaagde het drietal wel wat over het dialectgebruik. “Wij doen een inspanning om Nederlands te leren, maar op veel plaatsen spreken de mensen dialect. Dat maakt het voor nieuwkomers natuurlijk wel extra moeilijk.”

Minister Geert Bourgeois hoorde die klacht al vaak. “Hoe kunnen we nieuwe Vlamingen aanmoedigen om Nederlands te leren, als wij niet de standaardtaal spreken of, erger nog: als wij overschakelen op het Frans of Engels wanneer we merken dat iemand nog niet perfect onze taal beheerst?”

500 ingeburgerden vieren mee Nekka-nacht

Nekka-Nacht staat dit jaar in het teken van inburgering. Vlaams minister Geert Bourgeois maakte bekend dat 500 nieuwe Vlamingen die een inburgeringstraject volgen, op 30 april Nekka-Nacht mogen bijwonen om te komen meezingen en zo kennis te maken met de Nederlandstalige muziekcultuur.

Minister Bourgeois steunt in dat kader ook het initiatief van enkele Rits-studenten om een videoclip te maken op basis van het liedje ‘Iedereen is van de wereld’, voor de gelegenheid gezongen door een honderdtal mensen van uiteenlopende origine, in hun nieuwe moedertaal.

Klantvriendelijk en efficiënt dopingbeleid

Vlaams minister van Sport Philippe Muylers had in 2009 nog maar pas de eed afgelegd of de hele sportwereld stond al op zijn kop naar aanleiding van de zaak-Malisse en Wickmayer. Het Vlaamse systeem van de whereabouts heette veel te rigide en te streng te zijn. In Vlaanderen moesten ongeveer 700 sporters de whereabouts invullen.

Dat zijn er evenveel als in heel Frankrijk. Is Vlaanderen veel te streng, minister Muylers?

Philippe Muylers: “Laat mij beginnen met te zeggen dat ik een absolute verdediger ben van een dopingvrije sport. Doping kan en mag nooit getolereerd worden. Maar ik wil er wel voor zorgen dat we de dopingbestrijding organiseren op een efficiënte en klantvriendelijke manier. Je moet je middelen gericht proberen in te zetten. Ik zal nooit een tank bovenhalen als ik een mug wil doodkloppen.”

En u heeft nu een nieuw systeem klaar dat die beide bezorgdheden in zich draagt.

“Inderdaad. We hebben een jaar lang gestudeerd en overlegd en zijn er denk ik in geslaagd om een systeem op poten te zetten dat efficiënt en klantvriendelijk is, rekening houdend met de internationale verplichtingen van WADA. Voor de controles buiten competitie hebben we onze sporters opgedeeld in vier categorieën.

De *whereabouts* moeten de dopingcontroleurs toelaten om sporters buiten de wedstrijden te kunnen controleren. De sporters moeten één uur per dag, binnen een tijdslot van twee uur, aangeven waar ze zich bevinden.

In categorie A hebben we de internationale elite die aan alle interna-

Vlaams minister van Sport Philippe Muylers: “Geen tank bovenhalen om een mug dood te meppen.”

tionale verplichtingen moet voldoen. Zij vullen dagelijks hun whereabouts in. In categorie B zitten elitesporters van individuele disciplines die altijd op dezelfde plaats en uren trainen. Voor hen volstaat het om hun trainingschema op te sturen en enkel afwijkingen te melden. De ploegsporters vallen onder categorie C. Voor hen mag een ploegverantwoordelijke alle gegevens invullen. En in categorie D plaatsen we sporters voor wie het buiten de competitie geen zin heeft om doping te nemen. Zij moeten voortaan geen whereabouts meer invullen. Dankzij ons nieuwe systeem zullen voortaan maar ongeveer 170 sporters meer dagelijks aan de whereabouts moeten voldoen, zonder dat de dopingcontrole aan efficiëntie inboet.”

Is de strafmaat ook nog dezelfde?

“Het enige dat we daar wijzigen, is

dat sporters van categorieën B, C en D bij een eerste overtreding naar categorie A verhuizen en dus elke dag hun whereabouts moeten invullen. Nadien blijft alles bij het oude: drie overtredingen leiden tot een schorsing. Maar laat ons ook niet vergeten dat mijn administratie het invullen veel vereenvoudigd heeft: er zijn websites, mails, infosessies, herinnerings-sms'jes, noem maar op.”

Hoe staat het in de rest van België?

“Tot op vandaag was de dopingbestrijding ten zuiden van de taalgrens zo goed als onbestaande. Ik ben erin geslaagd om alle regeringen in België mee te krijgen in mijn nieuwe systeem.

De Vlaamse sporters hoeven zich voortaan dus niet meer ‘benadeeld’ te voelen ten opzichte van hun Franstalige collega’s.”

Jaarlijkse VlaM voor straffe madam Els Cappelle van Zorghuis Oostende

De vrouwelijke parlementsliden van de N-VA hebben de prijs voor de “Vlaamse Madam van het jaar” (VlaM) uitgereikt aan Els Cappelle van vzw Zorghuis in Oostende. Met de VlaM zetten de N-VA-vrouwen ook dit jaar weer een sterke Vlaamse vrouw in de bloemetjes.

Met de uitreiking van de jaarlijkse Vlaamse Madam-prijs (VlaM) maakten de vrouwen van de N-VA voor het vierde jaar op rij een echte feestdag van de internationale vrouwendag. De prijs werd op 3 maart uitgereikt aan de 45-jarige Els Cappelle.

Els Cappelle stond in mei 2009 mee aan de wieg van vzw Zorghuis in Oostende, waar alleenstaande kankerpatiënten terecht kunnen voor opvang, palliatieve zorg, hulp en begeleiding na hun chemokuur. Nadat er in 2008 bij haar uitgezaaide borstkanker werd vastgesteld, ontdekte Els immers aan den lijve dat er voor alleenstaande patiënten weinig opvangmogelijkheden zijn wanneer ze er zo erg aan toe zijn dat ze zichzelf amper nog kunnen helpen en verzorgen.

Bijna-als-thuis-huis

“Ik heb zelf ervaren dat er nood is aan opvang voor alleenstaande patiënten”, bevestigt Els. “Niet iedereen kan of wil in het ziekenhuis verblijven. Mensen willen vaak zo snel mogelijk naar huis of in een huiselijke sfeer herstellen van de intensieve behandeling, maar een beroep doen op vrienden is niet evident, en thuis-hulp is er slechts sporadisch. Als de kracht je ontbreekt om jezelf te wassen of om een vol gebrakt bed te verversen, is het onmenselijk om alleen te moeten bekomen van een chemokuur.”

Het was daarom haar droom om een

Vlaamse Madam Els Cappelle ontving haar prijs uit de handen van Kamerlid Sarah Smeyers (links) en Vlaams Parlementslid Danielle Godderis-T'Jonck (rechts).

zorghuis op te richten - een primeur voor Europa. “De hospices in Nederland en Engeland concentreren zich eerder op palliatieve zorg, terwijl het Zorghuis in Oostende vooral een thuis moet zijn voor wie herstelt van chemo. Het is geen permanente woonst, maar een bijna-als-thuis-huis voor wie enkele weken moet herstellen. Het kan ook zorg bieden in een laatste levensfase. Ik en andere alleenstaande patiënten moeten niet alleen thuis de chemo doorstaan of alleen sterven”, vat Els het initiatief samen.

Jaar van het Vrijwilligerswerk

De VlaM werd in het leven geroepen door N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers en gaat jaarlijks naar een “straffe madam” die zich belangeloos inzet

voor haar medemensen. Maar met de prijs erkennen de vrouwen van de N-VA de inzet van alle Vlaamse vrijwilligers. Zeker in dit Europees Jaar van het Vrijwilligerswerk is dat het geval. De voorbije jaren ging de VlaM reeds naar Chantal Thijsman (Handiklap), Jennie Vanlerberghe (Moeders voor Vrede) en Jo De Becker (IESport Herentals).

Els Cappelle werd vorig jaar samen met alle vrijwilligers van het Zorghuis reeds onderscheiden met De Pluim 2010, een initiatief van De Koning Boudewijnstichting en Focus-TV. Wie het Zorghuis wil steunen of er als vrijwilliger aan de slag wil gaan, kan zich melden bij de coördinator van het Zorghuis via info@zorghuis.be of op het telefoonnummer 059 44 62 06 of 0486 18 83 82.

Politie en magistratuur: twee maten en gewichten

© Frank Abbeels

De federale gerechtelijke politie van Leuven heeft heel wat fouten gemaakt in het onderzoek naar de moord op Annick Van Uytsel, zo blijkt uit een rapport van het Comité P, dat toezicht houdt op de globale werking van de politiediensten. Maar heeft ook de magistratuur boter op het hoofd?

De “parlementaire begeleidingscommissie Comité P” is een bijzondere commissie in de schoot van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De commissie telt zeven leden, onder wie de N-VA-Kamerleden Ben Weyts en Koenraad Degroote. Koenraad is bovendien ondervoorzitter.

Koenraad, wat doet die begeleidingscommissie Comité P precies?

“Het Comité P bezorgt ons dossiers over de werking van de politiediensten. Zo behandelen we jaarlijks een uitgebreid rapport over diverse aspecten van de algemene werking van de politiediensten. Daarnaast zijn er ook specifieke dossiers zoals recent nog de zaak-Koekelberg en de zaak-Glenn Audenaert.”

En ook het rapport van het Comité P over het onderzoek naar de moord op Annick Van Uytsel?

“Eind december nam de parlementaire begeleidingscommissie inderdaad kennis van het vernietigende rapport. Volgens het Comité P reageerden de speurders in Leuven niet of niet gepast toen ze een tip over Ronald Janssen kregen, en hadden ze mits een betere aanpak de dader van de moord op Annick Van Uytsel sneller kunnen vinden. Na afloop van de commissie werd een persnota verspreid waarin iedereen de noodzaak

erkende dat niet alleen het politieel onderzoek onder de loep moest worden genomen, maar ook het optreden van de magistratuur. Ontslagnemend minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) beloofde om daarover tegen 12 januari meer informatie te bezorgen.”

Welk standpunt nam de N-VA in?

“Wij vonden ook dat de twee luiken - politie én justitie - aan bod moesten komen. Wij vroegen tevens om niet met twee maten en twee gewichten te werken en het luik justitie dus ook snel te onderzoeken. Maar Stefaan De Clerck kwam tegen de afgesproken datum niet met de beloofde informatie voor de dag. Hij voerde aan dat we in het luik justitie ‘voorzichtig’ moesten zijn om het proces ten gronde geen schade toe te brengen. Volgens ons is het echter duidelijk dat de Hoge Raad van

Justitie het onderzoek zo lang mogelijk wil uitstellen. De raad voerde in het Fortisdossier nochtans wél zonder verwijl een onderzoek naar het optreden van de magistraten.”

N-VA-Kamerlid Koenraad Degroote:
“Het rapport van Comité P over het onderzoek naar de moord op Annick Van Uytsel was vernietigend.”

Hoe zal de begeleidingscommissie dit dossier nu verder opvolgen?

“Het dossier wordt natuurlijk met argusogen gevolgd, ook in de media. De druk is groot. De Hoge Raad voor Justitie zal uitleg komen geven over haar standpunt. Wij hopen dat zij inziet dat ze in dit dossier een zelfde houding moet aannemen als in het Fortisdossier en dus sneller moet handelen.

Maar als men er blijft van uitgaan dat men zich niet mag mengen in lopende dossiers, terwijl het volgens ons niet over inmenging gaat, zal het parlement niet werkloos kunnen blijven toezien en zullen we een parlementaire onderzoekscommissie laten installeren.”

Talenkennis is vitaal in de relatie arts-patiënt

Jaarlijks komen ongeveer 500 buitenlandse artsen naar België, onder wie in 2009 alleen al 184 Roemenen. Dat blijkt uit cijfers die ontslagnemend minister van Volksgezondheid en Sociale Zaken Laurette Onkelinx (PS) vrijgaf op vraag van senator Louis Ide.

De ongeveer 500 artsen die jaarlijks naar België komen zijn voornamelijk artsen met een basisdiploma van zes jaar, maar ook geneesheer-specialisten en huisartsen. De meeste Roemenen hebben een basisdiploma. Ze werken vaak zonder veel controle op spoeddiensten en opereren in een grijze zone omdat ze niet over een RIZIV-nummer beschikken.

De problematiek kwam toevallig aan het licht toen een Franstalige patiënte op de spoeddienst werd ‘geholpen’ door een arts die zowel Nederlands- als Franskundig was. “Daardoor zullen de Franstaligen misschien ook eens inzien dat de taalkennis van artsen wel degelijk belangrijk is”, zegt N-VA-senator Louis Ide. “Men heeft vandaag de mond vol over kwaliteit in de zorg. Wel, de kennis- en taalvereiste bij onze zorgverstrekkers is daarbij prioritair.”

Import-artsen

De instroom van Roemeense artsen is net zoals die van andere EU-artsen logisch in het kader van het vrije verkeer van personen. “Maar hier geldt een hoger goed dan het vrije verkeer”, vindt Louis Ide, die zelf ook arts is. “Het recht op een kwalitatieve gezondheidszorg is van groter belang. Een eventueel tekort aan spoedartsen moet dus niet opgelost worden door buitenlandse artsen te importeren, waarmee bepaalde bedrijfjes nu geld ver-

dienen. De oplossing ligt eerder in een herwaardering van de spoedarts.”

“Daarenboven moet ook het Brevet Acute Geneeskunde - de zogenoemde ‘gebrevetteerde arts’ - herzien en weer ingevoerd worden”, zegt Ide. Dat brevet kunnen gediplomeerde artsen halen na een extra theoretische en praktische opleiding en 240 uren stage in een erkende spoeddienst. “Nog ruimer moeten we eigenlijk de ganse werking van het spoedgebeuren grondig bekijken, want te veel mensen gaan naar onze spoeddiensten terwijl ze eigenlijk naar de huisarts zouden moeten gaan.”

Taaltest

De import van buitenlandse artsen legt ook een zware hypotheek op de beperking van het aantal Belgische artsen. Marcel Colla voerde die beperking meer dan tien jaar geleden in om de overconsumptie tegen te gaan. Ondertussen mogen er jaarlijks in heel het land 757 artsen afstuderen. Vlaanderen beperkt netjes met een ingangsexamen, maar Franstalig België gebruikt al ‘artsen van de toekomst’. Daardoor studeren er eigenlijk duizend per jaar af. “Dat is een fundamentele onrechtvaardigheid die het hele systeem op losse schroeven zet”, concludeert Louis Ide. “Men moet dringend in kaart brengen wie wat doet in de gezondheidszorg zodat men adequaat kan plannen. Alleen op die manier kunnen we een kwalitatieve gezondheidszorg garanderen. Buitenlandse artsen kunnen een verrijking zijn voor onze gezondheidszorg, maar ze moeten de taal van onze patiënten spreken en begrijpen. Dat is toch niet teveel gevraagd voor een goedbetaalde universitair? Ik ben benieuwd of mevrouw Onkelinx, die de deur op een kier liet voor een taaltest, hierin wil meegaan.”

Alain Desmaele

Al meer dan dertig jaar is Alain (55) piloot. Zijn job als militair piloot bracht hem in Afrika en in de Balkan. Na zijn pensioen ging Alain in 2005 aan de slag als piloot van de MUG-helikopter van de provincie West-Vlaanderen. Sinds kort is hij ook bestuurslid van N-VA De Haan.

Alain zette op zijn zestiende al de stap naar Defensie. Eerst was hij paracommando, daarna werd hij helikopterpiloot bij de landmacht. “Tijdens die periode heb ik in België gevlogen voor de toenmalige groep Diane van de Rijkswacht (nu het Speciaal Interventie Eskadron), en later ook tijdens militaire missies in onder meer Somalië, Rwanda, Kroatië, Kosovo en Albanië.”

Als militair piloot was Alain verplicht om op zijn eenenvijftigste al met pensioen te gaan. “Vliegen is een passie voor mij en ik had geen zin om thuis in de tuin te gaan zitten”, vertelt Alain. “Hoewel ik ruim 4 000 uren vlucht achter mijn naam had staan, was mijn militaire licentie onvoldoende om in de burgerluchtvaart te werken. Ik legde de nodige examens af om een beroepsvergunning te verkrij-

gen en volgde een herscholing om met de MUG-heli te mogen vliegen. De job van MUG-helipiloot geeft me veel voldoening. Elke vlucht kan er een op leven en dood zijn.”

De helikopter van het Instituut voor Medische Dringende Hulpverlening wordt ingezet in heel West-Vlaanderen, een deel van Oost-Vlaanderen en Zeeland. “Een geschikte landingsplaats vinden is meestal niet zo moeilijk. Een weide, een grote tuin of het pleintje naast de kerk volstaan. Al gebeurt er ook wel eens een klein ongelukje”, herinnert Alain zich. “Zo kwam de staart van de heli ooit op de motorkap van een Mercedes terecht.”

Alain had al lang voordat hij de stap naar de N-VA zette veel interesse in de politiek. Zijn eigen ervaringen met de

verhouding tussen Vlamingen en Franstaligen bij Defensie en zijn belangstelling in de Vlaamse en Belgische geschiedenis maakten de keuze voor de N-VA evident. “De politieke microbe was al lang aanwezig, maar als militair mag men geen kleur bekennen”, blikt Alain terug. “Maar nu mag ik dat wel. Ik sprak Vlaams Parlementslid en schepen in De Haan Wilfried Vandaele aan en liet hem weten dat ik de N-VA actief wilde steunen. Wilfried betrok mij onmiddellijk bij de N-VA-werking in de regio. Ik werd verkozen bij de recente bestuursverkiezingen van N-VA De Haan en ga er de taken van organisatie- en ledenverantwoordelijke op mij nemen. Begin maart werd ik door onze voorzitter ook voorgesteld als gecoöpteerd bestuurslid in het Arrondissementeel Bestuur.”

Gezin: gehuwd met Danielle Heuninckx en vader van Joyce (26) en Niki (22)

Lid van de N-VA sinds: 2010

Houdt van: foto- en filmbewerking, vliegerij

Levensmotto: Wie het kleine niet eert, is het grote niet waard

Grootste voorbeeld: Obama

Culinair hoogtepunt: een goeie sappige steak

Laatste boek: Het onvoltooide land (Jos Bouveroux & Luc Huyse)

Favoriete TV-programma: Publiek geheim (Canvas)

Jan Verheyen: "Nog steeds het trauma van Zwarte Zondag"

Hij is een van de bekendste en productiefste filmmakers van Vlaanderen. Jan Verheyen (47) is niet alleen een 'bekende Vlaming', hij vertolkt ook al eens zijn Vlaamse mening. Een uitzondering in de culturele wereld? Misschien toch niet. "Maar ik kan het me permitteren", zegt hij.

De voorbije vier jaar was er telkens een nieuwe film van u. 'Vermist', 'Los', 'Dossier K', 'Zot van A'. Weer een nieuwe prent in het najaar van 2011?

Dit jaar niet. Vier films in evenveel jaren is in onze Vlaamse context wanstaltig veel. Al die films kunnen maar gemaakt worden dankzij een toelage van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Dat betekent dat veel regisseurs uit die ruif moeten 'eten'. Ik heb dus gekozen om dit jaar geen nieuw project in te dienen, wel ga ik voor VT4 een nieuwe reeks 'Vermist' maken. Samen trouwens met Joël Vanhoebrouck, die ook de regisseur was van 'Dubbellevens'.

Onlangs kreeg u in het Vlaams Parlement een Gouden Erepenning. En u hebt die niet eens geweigerd?

Ik was met Raoul Servais en Erwin Provoost alvast in goed gezelschap. De enige meetbare vorm van erkenning voor een cineast is het aantal zitjes die in de filmzalen bezet worden. Ik krijg dus gelukkig véél erkenning (lacht). Maar we krijgen natuurlijk graag ook wel eens een schouderklopje. De Vlaamse Gemeenschap is onrechtstreeks mijn werkgever, want dankzij het

Vlaams Audiovisueel Fonds kan ik films maken. Ik zou het dan ook arrogant en ondankbaar vinden om daar niet op in te gaan.

U distantieert zich niet van de Vlaamse Gemeenschap en als lid van de Gravensteengroep ook niet van de Vlaamse zaak. Voor iemand uit de cultuursector lijkt dat vandaag niet evident.

Waarschijnlijk is het verstandiger geen mening te uiten, maar dat is dan weer een beetje laf, vind ik. Ik kan het me gelukkig permitteren. Voor mensen die aan het begin staan van hun carrière kan ik me voorstellen dat het moeilijker is, zeker in een tijd die gekenmerkt wordt door een verruwing en polarisatie.

Er is ook iets vreemds, bijna absurds aan de hand. De politiek correcte linkse kerk heeft zich afgekeerd van al wat 'Vlaams' is, wat nochtans een neutraal begrip is. Ik vermoed dat het trauma van de eerste Zwarte Zondag

in 1991 nog steeds niet verwerkt is. 'Vlaams' is toen als het ware gekaapt door extreem rechts. Van de pure weeromstuit gingen onze kunstenaars dan maar aan schurken tegen de gevestigde macht, het Franstalige Belgische bestel en, godbetert, zelfs tegen de monarchie. Dat is onzin. Je kunt volgens mij perfect Vlaams zijn én progressief. Nu worden weer nieuwe begrippen gekaapt, zoals 'verdraagzaam' en 'solidair'. Je kunt daar ook niet tegen zijn, tegen solidariteit. Alleen moet je dat wel organiseren, anders is er straks niets meer om nog solidair mee te zijn ...

Jan Verheyen: "Onze kunstenaars gingen aan schurken tegen de gevestigde macht, het Franstalige Belgische bestel en, godbetert, zelfs tegen de monarchie."

Brussel boven 'Stressburg'

Een slordige 180 miljoen euro en een CO₂-uitstoot van zo'n 19 000 ton. Dat is de jaarlijkse kost van de maandelijkse verhuis van het Europees Parlement van Brussel naar Straatsburg. Na de publicatie van een nieuw onderzoek laait de discussie over zin en onzin van 'Stressburg' opnieuw op.

Uit het onderzoek dat de universiteit van Zurich uitvoerde, blijkt immers dat ruim 90 procent van de 736 parlementsleden het reizende circus moe is. Zij zijn vragende partij om enkel Brussel als permanente zetel te behouden. Minder kosten, een aangenaam gezinsleven en de baten voor het milieu zijn maar enkele van de vele voordelen die ze aanhalen.

Leegstand

Compensatiemogelijkheden voor 'Stressburg' zijn er zeker. Zo pleit Europees Parlements lid Frieda Brepoels er al lang voor om het Comité van de Regio's en het Europees Sociaal en Economisch Comité naar Straatsburg te verhuizen. Dat zou een win-winsituatie zijn voor iedereen: een optimalisering van de huidige infrastructuur (de gebouwen in Straatsburg die nu veertig weken per jaar leeg staan, zouden constant gebruikt worden),

De gebouwen in Straatsburg staan veertig weken per jaar leeg. Dat kan efficiënter, vindt Frieda Brepoels.

een erkenning van de historische rol van Straatsburg en vooral een betere samenhang tussen de Europese instellingen.

Unaniem

Met de studie wordt de druk op de nationale regeringen opgevoerd. Het zijn immers de staatshoofden en regeringsleiders die unaniem

beslissen over de standplaats van de Europese instellingen. Maar veel hoop op een snelle wijziging van de situatie is er niet. Parijs wil er niet van weten. En ook de twee grootste fracties in het Europees Parlement, de christendemocraten en de socialisten, blijven voorlopig vasthouden aan de stad in de Elzas.

■ Stap vooruit voor buspassagiers

Vanaf 2013 worden de rechten van buspassagiers beter beschermd. Het Europees Parlement besliste tijdens de plenaire zitting van februari over een nieuwe wet die enerzijds het recht op informatie regelt en anderzijds de vergoedingen waarop alle passagiers van langeafstandstrajecten (vanaf 250 km) recht hebben in geval van vertraging, annulering, overboeking, verloren bagage, ongeluk enzovoort.

N-VA-Europarlements lid Frieda Brepoels steunt de nieuwe wet, ondanks de vele onvolmaaktheden ervan. "Hoewel het geheel voor ons flink wat ambitieuzer had mogen zijn, betekent deze wet toch een enorme stap vooruit", bekent Frieda, "in het bijzonder voor personen met verminderde mobiliteit."

De basisrechten van personen met verminderde mobiliteit - gelijke toegang tot transport, recht op bijstand en recht op (onbeperkte) compensatie - worden immers altijd gegarandeerd, ongeacht de afstand van het afgelegde traject.

De Arabische wereld brandt

De Arabische wereld staat voor een nieuwe toekomst. De bevolking in de zuidelijke buurlanden van de Europese Unie heeft het heft in eigen hand genomen. De kern van de zaak is glashelder: de inwoners van diverse Arabische landen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten geven uiting aan een krachtig verlangen naar vrijheid, werkelijke democratie en betere levensomstandigheden.

De Europese Unie vond de handelsrelaties belangrijker dan politieke hervormingen, zo luidt de kritiek.

De ommekeer komt enigszins onverwacht en heeft de Westerse wereld inclusief de Europese Unie flink wakker geschud. Europa is al te lang té laks geweest, zo luidt de kritiek. Door het primaat van de handelsrelaties boven de noodzakelijke politieke en institutionele hervormingen kwam de Unie in een schizofrene situatie terecht.

Fundamentele rechten

Het streven naar stabiliteit in de mediterrane wereld heeft vaak democratische waarden en fundamentele rechten overschaduwde, de diverse mensenrechtendialogen ten spijt. Als lid van de commissie Mensenrechten en de Mashrekdelegatie (Egypte, Jordanië, Syrië en Libanon) in het Europees Parlement heeft Frieda Brepoels (N-VA) deze houding herhaaldelijk in vraag gesteld.

Wervende kracht

Dit scharniermoment verplicht de EU nu om een andere relatie met de Arabische wereld uit te bouwen. Europa moet zijn Midderrand Nabuurschapsbeleid herzien en zijn volledige steun uitspreken voor positieve veranderingen in de regio. Het uiteindelijke doel is het creëren van een democratisch

bestuur, sociale integratie en betere kansen voor economische welvaart. Dat kan op termijn zelfs leiden tot duurzame vrede in het Midden-Oosten, in het bijzonder in het Israëlisch-Palestijnse conflict.

Niet minder belangrijk maakt de Arabische omwenteling ook de wervende kracht zichtbaar van nieuwe communicatiemiddelen zoals het internet en mobiele telefonie. Het komt er voor de EU op aan zulke technologieën ook in andere werelddelen te ondersteunen en zo democratische veranderingen te helpen doorvoeren.

Migratieproblematiek

Maar de Unie staat ook voor grote uitdagingen. De instroom van Arabische migranten belast de bestaande Europese instrumenten voor opvang en grensbewaking maximaal. Europees geld alleen volstaat echter niet. De EU moet snel met een algemene en coherente aanpak van de migratieproblematiek uit het mediterrane gebied op de proppen komen. Het is vooral daarop dat de volgende Europese top van regeringsleiders op 24 en 25 maart moet focussen. Want niet alleen de Arabische wereld, ook de Unie staat voor een nieuwe toekomst.

Decentralisatie is in Kroatië een gevoelig thema

Op 18 februari organiseerde de Europese Vrije Alliantie (EVA) in de Kroatische kuststad Rijeka een seminarie over fiscale autonomie. Zusterpartij Lista za Rijeku/Lista per Fiume was gastheer.

Rijeka kende eeuwenlang een autonoom statuut. Pas in 1924 werd het volledig geïncorporeerd in Italië en na WOII in Joegoslavië. Lista za Rijeku pleit voor meer lokale autonomie in het sterk gecentraliseerde Kroatië. Nu is er zo goed als geen ruimte om een beleid op maat van stad of streek te ontwikkelen. Nochtans zorgt regionale economische en fiscale autonomie doorgaans voor een sterke economische impuls, zo bleek uit de voordrachten.

Hoge jeugdwerkloosheid

Hoewel het land binnenkort toetreedt tot de EU, is de economische situatie in Kroatië allesbehalve rooskleuring. Zeker niet voor jongeren, zo leerde ons de Mladi Autonomisti, de jeugdafdeling van Lista za Rijeku. De jeugdwerkloosheid piekt boven de 20 % en het is quasi onmogelijk een eigen zaak op te starten. Banken staan haast geen leningen toe om een onderneming te beginnen of een eigen woning te kopen. Veel jonge gezinnen

Europarlementslid *Frieda Brepoels* was een van de sprekers op het EVA-seminarie over fiscale autonomie.

houden het bij één kind omdat ze zich niet meer kunnen veroorloven. Genoeg stof tot discussie dus!

IPA for dummies

Jong N-VA organiseerde in Mechelen een vormingsnamiddag over het Interprofessioneel Akkoord (IPA). Kamerlid Zuhail Demir zorgde voor deskundige uitleg.

Het IPA wordt elke twee jaar onderhandeld tussen werkgevers en werknemers en dient als basis voor de (inter)sectorale CAO-onderhandelingen. Het belangrijkste element in het IPA is de loonnorm die de maximale stijging van de lonen bepaalt.

Loonhandicap

Werknemers en werkgevers bereikten een akkoord over het IPA op 18 januari. ABVV en ACLVB keurden het akkoord echter niet goed. De regering in lopende zaken moest daarom op zoek naar een compromis. In de tekst blijft de automatische loonindexering behouden. De index wordt geschat op 3,9 procent. Daarbovenop voorziet men een loonstijging van 0,3 procent vanaf 2012. Intussen blijkt al dat de spilindex twee maanden eerder dan voorzien wordt overschreden. Bovendien zorgt het IPA geenszins voor een ver-

kleining van onze loonhandicap tegenover Duitsland, Nederland en Frankrijk.

Eenheidsstatuut

Wel wordt er eindelijk een begin gemaakt van de eenmaking van het arbeiders- en bediendenstatuut. Dat gebeurt op het vlak van ontslagregeling, vakantiegeld, de carensdag en het systeem van tijdelijke werkloosheid. De eerste fase geldt voor alle nieuwkomers op de arbeidsmarkt en voor iedereen die van job verandert en een nieuw arbeidscontract tekent. Andere werknemers behouden voorlopig hun huidige statuut. Eind 2012 komt er een definitieve regeling.

Afgekocht

In het compromisvoorstel van de regering-Leterme zitten vele financiële tussenkomsten van de overheid. Alweer moet de sociale vrede worden afgekocht. Deze manier van werken maakt een degelijk activeringsbeleid in dit land onmogelijk. De jongeren van N-VA zijn dit grondig beu, zo bleek uit de hevige discussie die nog tijdens de lezing losbarstte.

N-VA-Kamerlid Zuhail Demir kwam het IPA toelichten op de vormingsdag van Jong N-VA.

AGENDA Jong N-VA

7 april
18-25 april
2 juli
22-24 juli

Vormingsraad
Inleefreis naar Silezië
Trefdag met barbecue
ZomerTreffen

De staatsgreep van Tejero

Dertig jaar geleden onderging Spanje de gevolgen van een mislukte staatsgreep.

Op 23 februari 1981 kwam een groep officieren van de Guardia Civil het Spaanse parlement in Madrid binnen, toen er gedebatteerd werd over de vorming van een nieuwe regering. De beelden van de toen 48-jarige

luitenant-kolonel Tejero, met getrokken pistool, gingen de wereld rond. Tejero kondigde aan dat de militairen de macht zouden overnemen in naam van koning Juan Carlos. Tegelijk stuurde generaal Jaime Milans del Bosch in Valencia zijn troepen de straat op met de kreet "Leve de koning, leve Spanje voor altijd!"

De koning steunde uiteindelijk de opstand niet. Juan Carlos kreeg daardoor het aureool van redder van de

Dertig jaar geleden viel Antonio Tejero met pistool in de hand het Spaanse parlement binnen.

democratie. Dat verdient enige nuance. De koning steunde de putch niet, maar het duurde toch verscheidene uren voor hij de bevolking toesprak en de staatsgreep veroordeelde. Dat was zeker lang genoeg om de toestand in te schatten en er zeker van te zijn dat het leger niet massaal de kant van Tejero en del Bosch koos.

De mislukte staatsgreep had, naast een consolidatie van de democratie, ook enkele neveneffecten. Snel na de mislukte coup werd het 'plan ZEN' afgekondigd, dat extra middelen gaf (onder meer aan dezelfde Guardia Civil) om de Baskische afscheidingsbeweging ETA te bestrijden. Dat bleek al snel ruimer te zijn: niet alleen een strijd tegen de terroristische ETA, maar ook tegen andere radicale uitingen van Baskisch nationalisme.

MEERWAARDE

Strijden om taal

Els Witte en co-auteur Harry Van Velthoven schetsen in "Strijden om taal" de stoeve en turbulente communautaire geschiedenis van en de taalverhoudingen in België. Ze schetsen de complexe evolutie van het unitaire Franstalige België naar een federaal land met machtige deelstaten en brengen een overzicht van hoe taal en politiek elkaar beïnvloeden. In het boek bekijken de auteurs de Belgische situatie ook vanuit een internationaal perspectief en doen ze een poging om de sociaalpolitieke en culturele verhoudingen te vergelijken

met algemene taalpolitieke strategieën zoals die elders in de wereld worden uitgevoerd.

Els Witte en Harry Van Velthoven, "Strijden om taal. De Belgische taalkwestie in historisch perspectief", Uitgeverij Pelckmans, 19,75 euro.

5 x gratis

Van Uitgeverij Pelckmans mogen wij "Strijden om taal" weggeven aan vijf lezers die het antwoord kennen op de vraag "Van welke universiteit was Els Witte gedurende zes jaar rector?" Stuur uw antwoord voor 31 maart naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

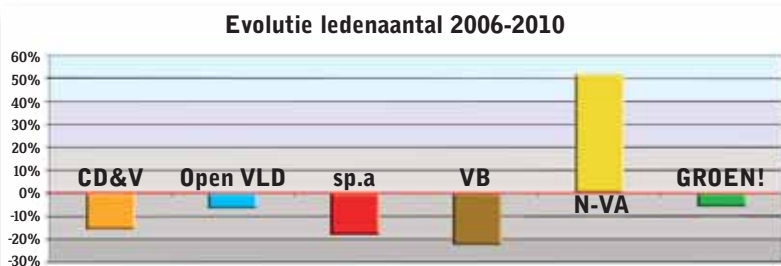
De winnaars van het boek "De dood met de kogel" zijn: W. Amery (Turnhout), W. Boussier (Hooglede), S. De Bel (Desselgem), R. Goemaere (Brugge) en P. Goris (Olen). Het juiste antwoord op de prijsvraag was "shellshock" of "oorlogsneurose".

Alleen bij de N-VA stijgt het ledenaantal!

Sinds het begin van de politieke impasse verloren de Vlaamse partijen 31 409 leden, dat is maar liefst 21 per dag. De N-VA is de grote uitzondering. De partij zag haar ledenbestand na 2007 met de helft toenemen.

Alle andere partijen zien hun ledenaantal dalen. Vlaams Belang verloor verhoudingsgewijs het meeste leden, maar liefst 22 %. Ook CD&V en sp.a gingen er zwaar op achteruit. Zij verloren respectievelijk 16 % en 18 % van hun leden in vergelijking met 2006. Open Vld en Groen! verloren 'maar' om en bij de 6 %.

De N-VA is de enige winnaar. Ons ledenaantal steeg met 60 % van 9 448 (2007)

tot 15 799 (2010). Sinds het begin van de ledenhervorming 2011 kwamen daar al meer dan 3 000 nieuwe leden bovenop.

In dat tempo verdubbelt het N-VA-ledenbestand nog eens voor het einde van het jaar!

Ledenvernieuwing 2011: de winnaars

In Wezembeek-Oppem overhandigde senator Lieve Maes de boekenbon aan Richard Peeters.

Bijna 9 500 leden reageerden op onze oproep om voor 24 december hun lidgeld te storten en zo kans te maken op een boekenpakket. **De 25 winnaars werden op de hoogte gebracht** en hebben hun prijs ontvangen uit handen van een nationaal N-VA-parlementslid uit hun regio.

Katrien Hauwaert uit Lier kreeg Kamerlid Bert Wollants en senator Frank Boogaerts over de vloer.

Vlaams Parlementslid Danielle Godderis T'Jonck verraste Pieter Derycke uit Watou met een boekenbon.

Kjell Driesen (Sterrebeek) kreeg samen met Tom De Vits (links, bestuurslid van Jong N-VA Brussel) ook een rondleiding in de Senaat van senator Karl Vanlouwe.

In Bilzen overhandigde Europarlementslid Frieda Brepoels de boekenbon aan Emile Smets (op de foto ook zoon Rudi Smets, die postbode is).

Vormingsdag TRAJECT 2012 Professionele afdelingswerking

Om de partij ook op lokaal vlak stevig te verankeren op de politieke kaart van Vlaanderen, startte de N-VA in het najaar van 2010 met het TRAJECT 2012 om de werking van de lokale afdelingen extra te ondersteunen. We organiseerden toen vormingsdagen over politieke communicatie en afdelingswebsites. Ook in 2011 voorzien wij vorming voor onze lokale kaderleden.

Op zaterdag 2 april vindt er van 9.30 tot 14.30 uur in elke provincie

een nieuwe vormingsdag plaats. We stellen er het hele TRAJECT 2012 voor, en op het programma staan er eveneens sessies over 'Een goed werkend afdelingsbestuur' en 'Ledenwerving en -activering'. De afdelingsbesturen ontvangen tijdig alle praktische informatie!

Hoe inschrijven?

Het aantal plaatsen is beperkt tot drie per afdeling. **Afdelingen bepalen intern wie ze afvaardigen!** Inschrijven kan dus enkel via uw

afdelingsbestuur. Aan de afdelingsbesturen werd gevraagd hun inschrijvingen vóór maandag 21 maart door te geven aan het partijsecretariaat.

Bestel de N-VA-brochure "Migratie, een uitdaging"

In de gloednieuwe brochure "Migratie, een uitdaging" presenteren de N-VA-Kamerleden Sarah Smeyers, Theo Francken en Daphné Dumery de totaalvisie van de N-VA over migratie, met evenwichtige en haalbare alternatieven voor een realistisch en rechtvaardig migratiebeleid.

De lijvige brochure bevat een heldere analyse en een duidelijke visie en stelt een totaalpakket aan oplossingen voor. Het is een aanrader voor al wie van migratie opnieuw een positief verhaal wil maken.

De digitale versie van deze brochure kunt u als pdf-bestand afhalen via www.n-va.be/migratie. Wenst u graag een gedrukt exemplaar te ontvangen, stuur dan uw naam en adresgegevens naar migratie@n-va.be of bel uw gegevens door naar 02 219 49 30.

Op de koffie in Eupen

EVA-voorzitter Eric Defoort was begin februari op bezoek bij Oliver Paasch, minister in de Regering van de Duitstalige Gemeenschap.

Zijn partij, ProDG (Pro Deutschsprachigen Gemeinschaft), wordt in april lid van de Europese Vrije Alliantie (EVA) en wil de banden met Vlaanderen aanhalen. In de Franstalige pers liet Oliver Paasch zich de laatste maanden meermaals ontvallen dat "de Vlamingen nog de slechtsten niet zijn", wat hem in bepaalde media de titel 'collaborateur' opleverde.

Brussels afdelingsvoorzitter Lieven De Rouck

Lieven De Rouck was eerst actief bij Jong N-VA Leuven, daarna in het nationale bestuur van Jong N-VA en nu bij N-VA Brussel. Op 2 maart werd hij er verkozen tot arrondissementeel voorzitter. Hij werkte ook jaren voor de N-VA-fractie in het Vlaams Parlement en is sinds september 2010 werkzaam in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

Woensdag

Om 8 uur haast ik me naar een ontbijtlesing over de herfinanciering van Brussel. Rond half elf ben ik terug op kantoor in het Brusselse parlement en neem ik de pers door. Dat is dagelijks vaste prik waar best wel tijd in kruipt. Gelukkig krijgen we van het partijsecretariaat elke dag een overzicht van de Nederlandstalige en Franstalige pers.

Na het wekelijkse fractieoverleg maak ik een interpellatie over het inburgeringsbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en werk ik een aantal schriftelijke vragen af over diverse stadsprojecten. In Brussel staat immers heel wat op til, maar het is niet altijd duidelijk wat de stand van zaken is. Het Gewest en de verschillende gemeenten werken elkaar bovendien niet zelden tegen.

Donderdag

Vorig weekend had ik contact met enkele Arameeërs (een 'Turkse' minderheid) die lessen Nederlands willen organiseren voor 'hun' jongeren. Ik contacteer het Huis van het Nederlands om te bekijken hoe we dit het beste aanpakken. Daarna regel ik samen met senator Karl Vanlouwe enkele afspraken: we trachten in enkele

Brusselse gemeenten een lokale werking op poten te zetten.

Ik vergezel nadien Brussels parlamentslid Paul De Ridder, die is uitgenodigd door Horeca Brussel. Het wordt een interessant gesprek in een mooi kader. Horecabeleid lijkt me een typisch N-VA-thema met aandacht voor KMO-beleid, de problematiek van werkgelegenheid voor laaggeschoolden, en niet te vergeten onze visie op een warme samenleving.

's Avonds zet ik m'n petje als afdelingsvoorzitter van N-VA Brussel op en verzamel ik bij afdelingssecretaris Maurits Camps de kandidaturen voor het arrondissementeel bestuur. Ik stel de brief op voor de bestuursverkiezingen die volgende woensdag 2 maart plaatsvinden. De avond staat verder in het teken van netwerken: met enkele vrienden en oud-collega's kijk ik voetbal in de Ierse pub O'Reilly's.

Vrijdag

Onverwacht vraagt TV Brussel mijn reactie naar aanleiding van enkele kritische vragen van Vlaams Parlamentslid Lieven Dehandschutter over activiteiten in Vlaamse culturele instellingen zoals de KVS en deBuren. Ze willen me om half twaalf voor de camera. Ik neem onze standpunten snel nog even door met Lieven en met de woordvoerder van de Vlaamse fractie.

Samen met collega, steun en toeverlaat Arnout Coel verzend ik daarna nog snel de uitnodigingen voor de bestuursverkiezingen in Brussel. Daarna gaat het richting Vlaams Parlement voor het regelmatige 'Brussel-overleg' met medewerkers, raadgevers en parlementsleden van verschillende fracties en kabinetten. We bespreken Brusselse dossiers en wisselen informatie uit, want Brussel laten we niet los.

Welk eenheidsdenken?

“Hij verspreidt het eenheidsdenken, hij stopt de houtworm in de balk, hij plakt het virus in het systeem.” Je zou voor minder ongerust worden als je dat leest. Zeker dat eenheidsdenken, ‘la pensée unique’, wijst op een beknotting van de vrije meningsuiting. Letterlijk is dan immers nog één mening geoorloofd.

De Vlaamse ‘kwaliteitskrant’ *De Morgen* had de weekendeditie van 26 februari opgefleurd met deze waarschuwing van een jonge liberale volksvertegenwoordiger. Dat zal niet geweest zijn om diens grote activiteiten in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, want de brave Matthias De Clercq was in acht maanden tijd opgevallen door het stellen van welgeteld één parlementaire vraag.

Neen, er moet echt een acute nood zijn geweest om Vlaanderen te behoeden voor de antidemocratische activiteiten van de politieke partij N-VA. De leiding van zijn eigen Open Vld dwaalde en zag blijkbaar niet wat hij wél ziet: dat de N-VA helemaal geen akkoord wil (dat zegt *Le Soir* al sinds 16 augustus 2010), dat die partij een verrottingsstrategie voert en een voorzitter heeft die het eenheidsdenken oplegt. In elk geval, de toestand moet ernstig genoeg zijn geweest om deze revolutionaire jongeling zo prominent aan het woord te laten. Een andere verklaring is er niet. We durven toch niet veronderstellen dat de Vlaamse pers zich zou laten leiden door de familiale afkomst van het jonkie of zijn beate bewondering voor de ‘baanbrekende jaren’ van Guy Verhofstadt.

Er ontstond echter een probleem. Het alarm tegen de ‘pensée unique’ zou wel iets geloofwaardiger geweest zijn als de kranten van datzelfde weekend niet hadden vol gestaan met opinies die regelrecht ingingen tegen die van de N-VA en haar voorzitter Bart De Wever. Europees Commissaris Karel De Gucht (ook Open Vld) had uitgerekend op dezelfde dag in een ander kwaliteitsproduct, *De Standaard*, een striemende - en voor mijn beperkt verstand helaas niet te vatten - essay van drie bladzijden gepleegd tegen het identiteitsdenken van Bart De Wever. En

in dezelfde krant struikelde je over columns en halve commentaren vol venijnige kritiek tegen dezelfde persoon.

De dagen ervoor hadden de verzamelde ‘Vlaamse cultuurdragers’ al eindeloos van leer getrokken, zowel in de Vlaamse als de Franstalige pers. Niet alleen dat gevaarlijke identiteitsdenken (het Vlaamse welteverstaan), de ‘pensée unique’, maar ook het beknotten van de artistieke vrijheid werd in De Wevers schoenen geschoven. De ‘ontaarde kunst’ van de nazi’s werd door een sp.a-politica ook nog even opgevoerd, waardoor je al heel dicht bij strafbare feiten zit. En Béatrice Delvaux had het weekend ervoor in *Le Soir* al op profetische wijze de weg aangegeven omdat de N-VA de persvrijheid zou bedreigen. Over welke ‘pensée unique’ gaat het eigenlijk?

Als er uit den vreemde een bezoeker in dit landje zou zijn gearriveerd en men zou hem gezegd hebben dat België gebukt ging onder de dreiging van een ‘pensée unique’, dan zou deze oningewijde zeker hebben gedacht dat het ging om die ontelbare commentaarstukjes tegen De Wever en zijn partij. Het is een beetje bizar te leuteren over een eenheidsdenken terwijl men tegelijk een vloed van tegengestelde meningen kan uitstrooien. Dan is de zo bestreden mening van één partij al zeker geen ‘pensée unique’. Je bewijst dan het tegendeel.

Door die ‘overkill’ slaan de Belgische ijveraars jammerlijk hun eigen ruiten in. Dit heeft evenveel effect als de stemadviezen van hoge heren voor de verkiezingen. De N-VA’ers hoeven zich dus geen zorgen te maken als het politieke debat op dergelijke karikaturale wijze in de pers wordt gevoerd. Misschien zouden ze die verzamelde onzin zelfs mee moeten helpen verspreiden. Want de amusementswaarde is groot. En wellicht de enige verdienste.

Roger Van Houtte was vele jaren dagbladjournalist. Hij hanteert nu de pen als tekstschrijver voor de N-VA. In deze rubriek geeft hij om de maand zijn eigen kijk op de actualiteit.

Vlaams Parlementslid Willy Segers

1

Hoe vul jij de slogan 'Dilbeek, waar Vlamingen thuis zijn' anno 2011 in?

Deze slogan was een antwoord op de problemen in de jaren 70. Sinds de jaren 90 gebruiken we de slogan officieel niet meer. Dergelijke acties zijn nog moeilijk haalbaar in de Vlaamse Rand. De ontnederlandsing van de Rand is niet langer te wijten aan koppige francofonen maar ook aan het internationale karakter van een groeiend aantal anderstaligen. Dat vraagt een heel andere aanpak, zoals minister Bourgeois die nu samen met vzw De Rand promoot en ondersteunt. Ik geloof in deze aanpak en ga er echt van uit dat die op termijn zijn vruchten zal afwerpen. Ook de schepenen bevoegd voor Vlaams Beleid pikken er vlot op in.

© Frank Abbeloos

2

Wat was jouw drijfveer om in de politiek te stappen?

Ik zet me al sinds mijn zestiende in tegen dezelfde onrechtvaardigheid die je ook nu nog dagelijks ondervindt als Vlaming in de Rand en in Brussel. Eerst deed ik dat in de wijkwerking, nadien op het politieke niveau - als gemeenteraadslid, vervolgens als schepenen en Vlaams volksvertegenwoordiger. Het gaat immers om véél meer dan wat communautair gehakketak; het gaat om een grove onrechtvaardigheid en een onmiskenbaar gebrek aan respect. Voldoende voor mij om dit na 25 jaar nog steeds met hetzelfde vuur te bestrijden!

3

Waar wil jij dit jaar je tanden inzetten op politiek vlak?

Uiteraard de belangrijke gemeenteraadsverkiezingen van 2012. Dilbeek is met 40 000 inwoners de tweede grootste stad van Vlaams-Brabant. De voorbereiding van de lokale verkiezingen is een geweldige uitdaging die we hier met onze ganse ploeg enthousiast aanpakken. Op Vlaams niveau ben ik samen met Lies Jans en Lieven Dehandschutter vooral betrokken bij de Interne Staatshervorming, onder bevoegdheid van onze minister Bourgeois. Deze gigantische vernieuwingsoperatie steunt op een verandering van bestuurscultuur om de toekomst van onze sterkere gemeenten en provincies veilig te stellen.

4

Naast wie zou je graag eens in het vliegtuig zitten?

Mag het ook in een 'Yellow Submarine'? Als het maar naast Paul McCartney is, om eens te keuvelen over hoe het voelt om een onuitwisbare muzikale stempel te hebben gedrukt op vele generaties.

5

Wat zou je willen vragen aan senator Elke Sleurs, die wij volgende keer vijf vragen voorleggen?

Elke, is er een link tussen je werk als gespecialiseerd geneesheer en je politieke mandaat?

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
maart 2011

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredactie:

Nele Hiers en Xavier Lesenne.

Medewerkers:

Mariam Al Merrouni, Ellen Devriendt,
Hans Govaerts, Wouter Patho,
Thomas Pollet, Roger Van Houtte,
Erwin Verbeke.

Coördinatie:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Belga

onderaan van links naar rechts

© ID-Maarten De Bouw - © Dreamstime -
© ID-Bart Dewaele

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
9 maart 2011.

Wenst u onze wekelijkse digitale
niewsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven